

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและปัญหา

การพัฒนาชนบทในประเทศไทย Philip Hirsch (1990) พบว่า ประเทศไทยได้สร้างวาทกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาประเทศ โดยเน้นความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยแนวคิดพื้นฐานของการพัฒนายังคงเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การสร้างรัฐชาติ การเข้าสู่ความทันสมัย (Modernization) ตามกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งการพัฒนาชนบทในความหมายของรัฐ คือ กระบวนการผนวกและดูดซับชุมชนเกษตรให้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของสังคมในระดับกว้าง อันได้แก่ สังคมแบบอุตสาหกรรม ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาตามความหมายของรัฐ จึงหมายถึง การมีส่วนร่วมเพียงภายในขอบเขตที่รัฐเป็นผู้กำหนดไว้เท่านั้น คือ การที่ประชาชนต้องทำตามนโยบายและโครงการต่าง ๆ ที่รัฐเป็นผู้กำหนดและวางแผนในลักษณะของการพัฒนาแบบบนลงล่าง ในขณะที่เดียวกันรัฐได้ขยายตัวผ่านกลไกทางการเมือง การปกครอง การศึกษา สาธารณสุขและหน่วยงานต่างๆ เพื่อเข้าควบคุมและชี้นำชนบททำให้ความมีอิสระ ความสามารถในการจัดการชีวิตตนเองของชาวชนบทลดลง ทำให้สูญเสียความสามารถในการเข้าถึงการควบคุมและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติของชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ้างสิทธิของรัฐเหนือทรัพยากรทั้งหมด โดยใช้กลไกทางกฎหมายและหน่วยงานต่าง ๆ ตลอดจนการเพิ่มบทบาทของรัฐในการควบคุมทรัพยากรทางธรรมชาติ ทำให้ชุมชนท้องถิ่นมีบทบาทและอำนาจในการตัดสินใจลดลง ซึ่งเป็นการลดสิทธิของประชาชนและชุมชนท้องถิ่นในการเข้าถึงการใช้ประโยชน์และการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่น รวมทั้งเป็นการลดหรือตัดทอนบทบาทและอำนาจของชุมชนท้องถิ่นลง

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ ส่งเสริมสิทธิชุมชนและการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร ตลอดจนพัฒนาระบบการจัดการเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติหลัก ได้แก่ ดิน น้ำ ป่าไม้ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทรัพยากรแร่ รวมถึงการมีมาตรการหยุด

ใช้ทรัพยากรที่สำคัญที่ถูกทำลายสูงเป็นการชั่วคราวและการสร้างกลไกแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างสันติวิธี รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการและการป้องกันภัยพิบัติ

• การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการปรับแผนการผลิตและพฤติกรรมผู้บริโภคไปสู่การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เพื่อลดผลกระทบต่อฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งสร้างตลาดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการยกระดับขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม โดยการกำหนดจุดยืนต่อพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม (http://search.yahoo.com/-ylt=ado_gk_wq_udif) รวมทั้งการพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเริ่มจากการจัดการองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันการคุ้มครองทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพจากการคุกคามภายนอก โดยเฉพาะ จากพันธกรณีระหว่างประเทศ การส่งเสริมการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพในการสร้างความมั่นคงของภาคเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชน โดยเฉพาะการพัฒนาขีดความสามารถและสร้างนวัตกรรมจากทรัพยากรชีวภาพที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศ

จังหวัดตราด เป็นจังหวัดชายทะเลที่มีระบบนิเวศทางทะเลที่บางส่วนเริ่มถูกบุกรุกจากการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการจับสัตว์น้ำทำให้ระบบนิเวศทางทะเลถูกทำลายและเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นจังหวัดตราดจึงได้พยายามแก้ไขปัญหาล่าช้า โดยการกำหนดเป็นนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดและแนวทางการพัฒนา ซึ่งยุทธศาสตร์ของจังหวัดตราดแบ่งเป็นสามประเด็นยุทธศาสตร์ คือ ประเด็นยุทธศาสตร์แรก ได้แก่ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของปัจจัยพื้นฐาน โดยมียุทธศาสตร์ย่อยที่สี่เป็นยุทธศาสตร์ที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนการเสริมสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนประเด็นยุทธศาสตร์อื่นเป็นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของจังหวัด (<http://search.yahoo.com/search?web>) ซึ่งจะเห็นได้ว่าทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 และแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดตราดมีความสอดคล้องกันในเรื่องของการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จากความสำคัญของการอนุรักษ์ระบบนิเวศทางทะเลของจังหวัดตราด ทำให้ชุมชนต่าง ๆ ในจังหวัดตราดได้ตอบ สนองต่อนโยบายและแผนของยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ โดยได้จัดโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ระบบนิเวศทางทะเลขึ้นซึ่งบ้านหินหาด หมู่ 8 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอแหลมงอบ เป็นชุมชนหนึ่งที่ได้จัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์ระบบนิเวศทางทะเลขึ้น

บ้านหินลาด หมู่ 8 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด เป็นชุมชนขนาดเล็ก มีจำนวนครัวเรือน 127 ครัวเรือน ประชากร 422 คน แยกเป็นเพศชาย 202 คน เพศหญิง 220 คน ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการเกษตรทำสวนยางพารา สวนผลไม้ ประมงชายฝั่งและรับจ้าง วิธีการดำรงชีวิตของประชาชนบ้านหินลาดส่วนใหญ่จึงต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล นพดล สุวรรณภักดี (2550 : 2-3) ได้กล่าวถึงสภาพปัญหาของระบบนิเวศชายฝั่งทะเลบ้านหินลาดว่ามีสภาพเสื่อมโทรมลงเพราะมีสาเหตุมาจากการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีในการจับสัตว์น้ำ ทำให้เกิดผลกระทบต่อแนวหินปะการัง และทำให้ปริมาณสัตว์น้ำในทะเลมีปริมาณลดลง ส่งผลให้วิถีชีวิตของประชาชนต้องเปลี่ยนแปลงไป โดยวิธีการดำรงชีวิตเดิมต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพหลักคือการประมง แต่ต่อมาเมื่อแนวหินปะการังแบบ Fringing Reef ถูกทำลายจากเครื่องมือและเทคโนโลยีในการจับสัตว์น้ำ โดยแนวหินปะการังชายฝั่งนี้มีร่องน้ำตื้นก้นอยู่ระหว่างแนวหินปะการังกับชายฝั่งเช่นเดียวกับแนวหินปะการังที่พบอยู่ทั่วไปในอ่าวไทย ในบริเวณนี้จะพบสิ่งมีชีวิตจำนวนมาก รวมทั้งสาหร่ายชนิดต่าง ๆ จึงเป็นแหล่งผลิตอาหารที่ดีและตามแนวหินปะการังยังเป็นที่หลบซ่อนศัตรูอย่างดีของสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ ด้วยจึงเป็นบริเวณที่เหมาะสมต่อการหาอาหาร หลบซ่อนตัว ผสมพันธุ์ เลี้ยงสัตว์น้ำตัวอ่อนของสัตว์ทะเลหลาย ๆ ชนิด แต่ปัจจุบันแนวหินปะการังได้ถูกทำลายทำให้ระบบนิเวศทางทะเลเปลี่ยนแปลงไปได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนในบ้านหินลาดเป็นอย่างมาก ทำให้ประชาชนต้องเปลี่ยนอาชีพจากอาชีพทำการประมงมารับจ้างกรีดยางหรือทำสวนยางพารา เพราะชาวบ้านไม่สามารถจับปลาหรือสัตว์น้ำในทะเลมาเพื่อการค้าขายหรือบริโภคได้เหมือนในอดีต

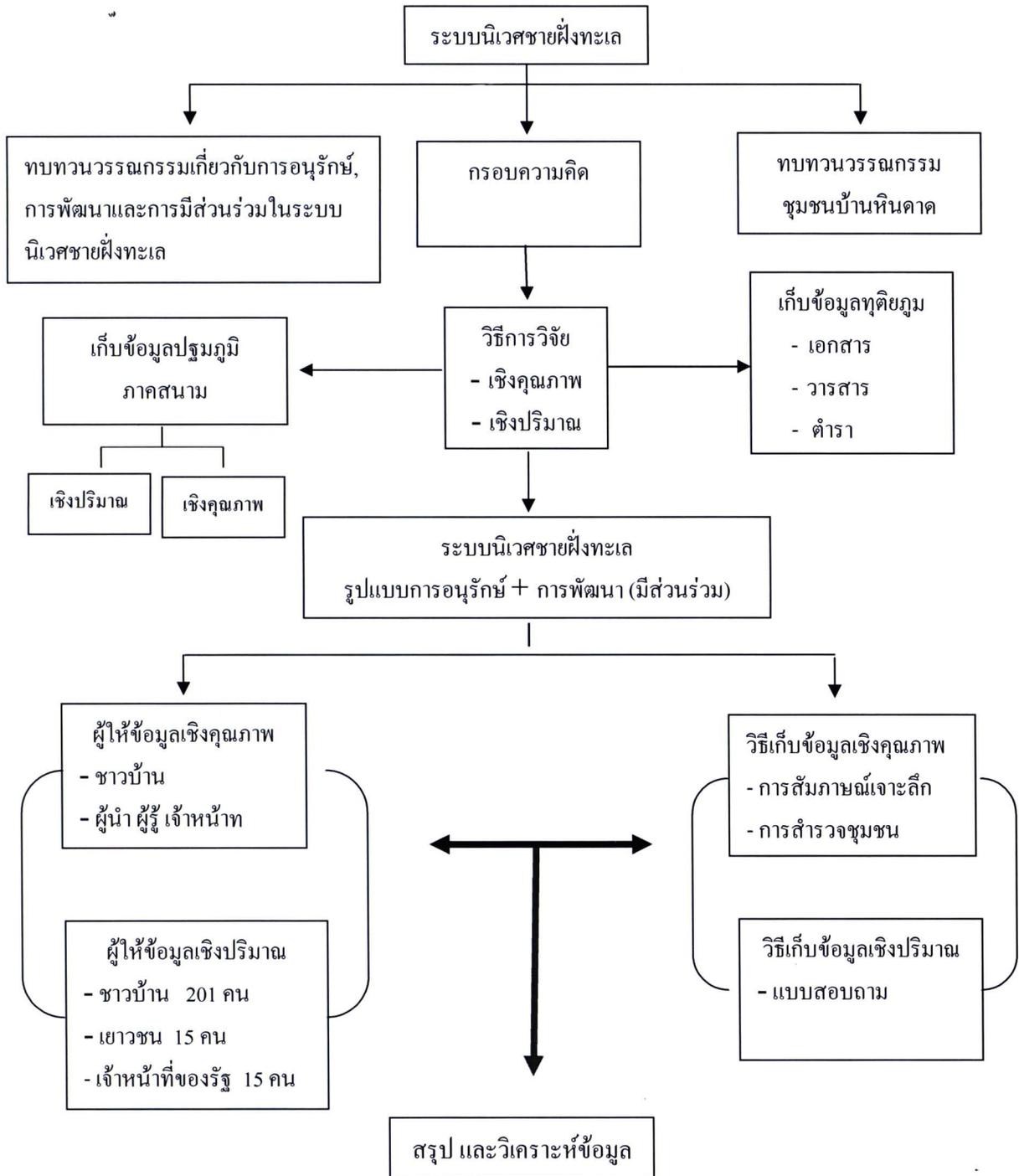
จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ชาวบ้านหินลาดได้รวมตัวกันเพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้ด้วยการจัดทำโครงการบ้านปลาเพื่ออนุรักษ์ระบบนิเวศชายฝั่งทะเล สำหรับให้ปลาและสัตว์น้ำทะเลกลับเข้ามาอาศัยในบ้านปลาที่จัดทำขึ้นและเมื่อมีปลาและสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้นก็จะสามารถทำการประมงได้ดั้งเดิม ในขณะเดียวกันโครงการบ้านปลาก็เป็นโครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์แรกของจังหวัดที่เน้นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองท้องถิ่นและชุมชน หรือที่เรียกว่าโครงการความร่วมมือไตรภาคี มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเป็นโครงการร่วมมือกันระหว่างศูนย์ศึกษานอกกระบวนและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) อำเภอแหลมงอบ กับองค์การบริหารส่วนตำบล แหลมงอบและชาวบ้านในบ้านหินลาด หมู่ 8 ซึ่งมีการดำเนินงานที่เน้นการมีส่วนร่วมของชาวบ้านในบ้านหินลาด หมู่ 8 กับบุคลากรภาครัฐ เช่น ครู กศน. และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน มีการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากการดำเนินงานและการมีส่วนร่วมของประชาชนบ้านหินดาด ตามโครงการดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจและประสงค์ที่จะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการอนุรักษ์และการพัฒนาระบบนิเวศชายฝั่งทะเล โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงผลของการมีส่วนร่วมของประชาชนทำให้เกิดการพัฒนากระบวนนิเวศชายฝั่งทะเล และโครงการอื่น ๆ อย่างยั่งยืน และเพื่อศึกษาจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และการพัฒนาระบบนิเวศชายฝั่งทะเลของประชาชน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)

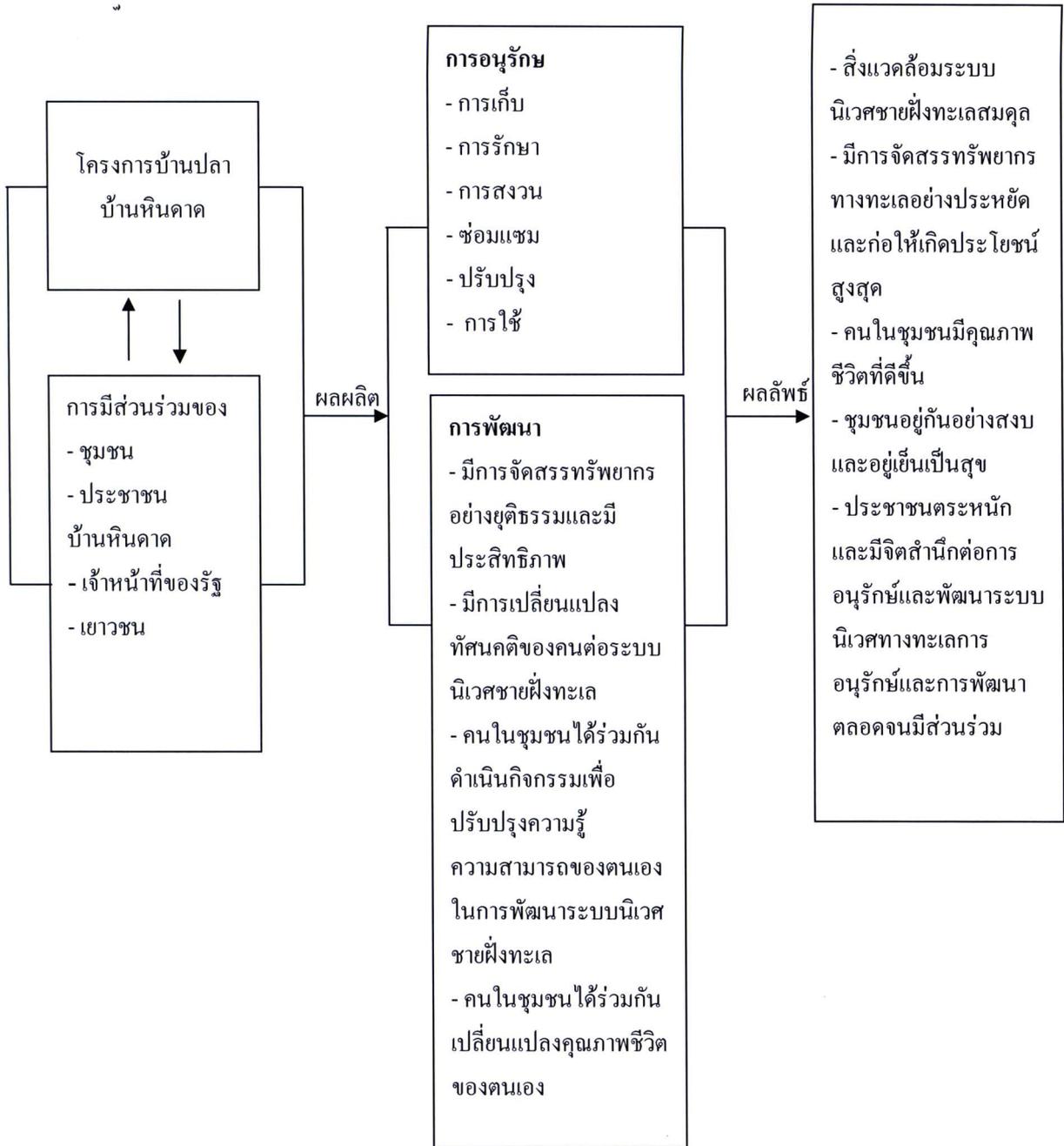
- 2.1 เพื่อศึกษารูปแบบการอนุรักษ์และการพัฒนาระบบนิเวศชายฝั่งทะเลโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 2.2 ศึกษาผลที่เกิดจากการอนุรักษ์ การพัฒนาและการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 2.3 เพื่อศึกษาจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศชายฝั่งทะเลของชาวบ้านในพื้นที่บ้านหินดาด หมู่ 8 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

3. กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

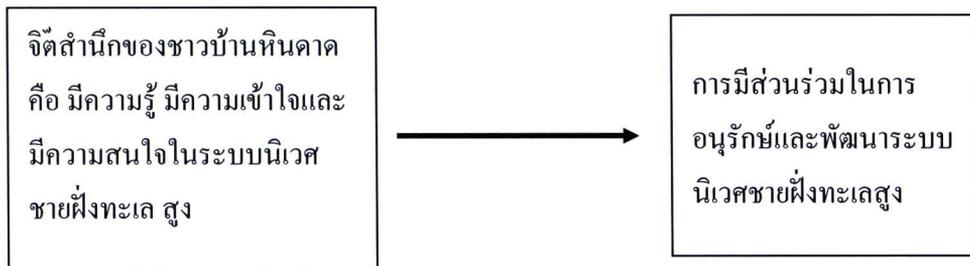
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบความคิดในการวิจัยเชิงปริมาณ (Conceptual Framework)

ภาพที่ 1.2 กรอบความคิดในการวิจัยเชิงปริมาณ

4. สมมติฐานการวิจัย

จิตสำนึกของชาวบ้านหินดาด คือมีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสนใจในระบบนิเวศ ชายฝั่งทะเลสูง จะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศชายฝั่งทะเลสูง

5. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตสำหรับการวิจัยไว้ ดังนี้

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงรูปแบบการอนุรักษ์และการพัฒนาระบบนิเวศชายฝั่งทะเล โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ผลที่เกิดจากการอนุรักษ์ การพัฒนาและการมีส่วนร่วมของชุมชนและการศึกษาจิตสำนึกในการอนุรักษ์ระบบนิเวศชายฝั่งทะเลของชาวบ้าน

5.2 ขอบเขตด้านระยะเวลา

เนื่องจากการวิจัยนี้เป็นการศึกษารูปแบบการอนุรักษ์และการพัฒนาระบบนิเวศชายฝั่งทะเลโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยผู้วิจัยได้แบ่งระยะเวลาในการวิจัยไว้ดังนี้

5.2.1 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกำหนดระยะเวลา 3 เดือน

5.2.2 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลและสัมภาษณ์กำหนดระยะเวลา 3 เดือน

5.2.3 ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลและเขียนวิทยานิพนธ์ กำหนดระยะเวลา 2 เดือน

5.2.4 ระยะเวลาในการดำเนินการปรับปรุงและการดำเนินการด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ กำหนดระยะเวลา 2 เดือน

6. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การอนุรักษ์ (Conservations) หมายถึง การเก็บ รักษา สงวน ซ่อมแซม ปรับปรุง และ การใช้ต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อจะได้เอื้ออำนวยให้คุณภาพสูงในการสนอง ความเป็นอยู่ของมนุษย์ตลอดไป หรืออาจสรุปสั้น ๆ ได้ว่า การอนุรักษ์ หมายถึง การใช้ตามความ ต้องการและประหยัดไว้เพื่อใช้ในอนาคต (เกษม จันทร์แก้ว, 2530 : 99-100)

6.2 การพัฒนา (Development) หมายถึง การยกฐานะความเป็นอยู่ของชาวบ้านหินดาด หมู่ 8 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ให้ดีขึ้น

6.3 ระบบนิเวศน้ำ (Aquatic Ecosystems) หมายถึง ระบบนิเวศซึ่งใช้ค่าความเค็มของ น้ำเป็นครรรชนีโดยถ้าความเค็มของน้ำเป็นศูนย์หรือเป็นน้ำจืดเรียกระบบนิเวศนั้นว่าระบบนิเวศน้ำจืด (Freshwater Ecosystems) ถ้าความเค็ม 1-10 PPT เรียกว่าระบบน้ำกร่อย (Estuarine Ecosystems) และถ้ามีความเค็มตั้งแต่ 10 PPT ขึ้นไปเรียกว่า ระบบนิเวศน้ำเค็ม (Marine Ecosystems)

6.4 การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่บุคคลในพื้นที่เข้ามาเกี่ยวข้องในการ ดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจในการค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหาร่วมวางแผนงานกิจกรรม ร่วมปฏิบัติงานตามแผนงานที่วางไว้หรือร่วมในการติดตามประเมินผลเพื่อพัฒนา หรือแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นในพื้นที่

6.5 คนพัฒนา หมายถึง คนมีความรู้ความชำนาญในวิชาชีพอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อเลี้ยง ตัวเอง มีความรู้ความชำนาญอื่นที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคม เช่น รู้จักสิทธิและหน้าที่ของ พลเมือง รู้จักรักษาสุขภาพอนามัย รู้จักเข้ากับคน เป็นต้น และมีคุณธรรม คือ การเห็นแก่ผู้อื่นตาม สมควร ไม่เห็นแก่ตัวแต่ฝ่ายเดียว

6.6 ชุมชนพัฒนา หมายถึง ชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นทั้งในแนวตั้ง และแนวนอน โดยการพัฒนาตามแนวตั้งได้แก่การยกมาตรฐานการครองชีพหรือการเพิ่มโอกาสใน ชีวิต (Life Chances) ของประชากรในชุมชนให้สูงขึ้น ส่วนการพัฒนาตามแนวนอน ได้แก่ การแพร่ กระจายความเจริญไปทั่วทั้งชุมชน

6.7 สังคมสันติภาพ หมายถึง ชุมชนที่อยู่กันอย่างสงบและอยู่เย็นเป็นสุขกันถ้วนหน้า

6.8 สิ่งแวดล้อมสมดุล หมายถึง ความกลมกลืนกันของสรรพสิ่งที่อยู่รอบตัวเราหรือ ในชุมชน

6.9 การมีส่วนร่วมวางแผน หมายถึง การช่วยคิดวางแผน

6.10 การมีส่วนร่วมปฏิบัติ หมายถึง การเข้าร่วมในการดำเนินการตามที่ร่วมวางแผนไว้

6.11 การมีส่วนร่วมจัดสรรผลประโยชน์ หมายถึง การเข้าร่วมแบ่งปันสิ่งที่ได้จากการทำงาน

6.12 การมีส่วนร่วมประเมินผล หมายถึง การตรวจสอบร่วมกันเพื่อหาทางแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการทำงาน

6.13 การเก็บ หมายถึง การรวบรวมทรัพยากรธรรมชาติไว้ใช้เมื่อขาดแคลน

6.14 การรักษา หมายถึง ดูแลทรัพยากรธรรมชาติที่จำเป็นและหายากด้วยความระมัดระวัง

6.15 การสงวน หมายถึง การกักตุนทรัพยากรธรรมชาติไว้ใช้

6.16 การซ่อมแซม หมายถึง การทำนุบำรุงทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมให้ดีขึ้น

6.17 การปรับปรุง หมายถึง การหาวิธีการใหม่ๆที่จะผลิตและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

6.18 การใช้ หมายถึง การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีเหตุผล

6.19 จิตสำนึก หมายถึง การแสดงออกในเรื่องความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกที่รับผิดชอบและความสนใจในรูปแบบที่ต่างกัน

6.20 เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายถึง กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูล ได้แก่ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองใหญ่ 3 คน เจ้าหน้าที่ผู้แทนกรมเจ้าท่า 1 คน เจ้าหน้าที่ผู้แทนกรมประมง 1 คน เจ้าหน้าที่ผู้แทน กศน.จังหวัดตราด 2 คน เจ้าหน้าที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 1 คน และผู้ใหญ่บ้าน บ้านหินลาด หมู่ 8

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ทราบรูปแบบการอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศชายฝั่งทะเล เพื่อนำมากำหนดแผนและนโยบายการอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศชายฝั่งทะเล

7.2 ทำให้ทราบผลที่เกิดจากการอนุรักษ์และพัฒนาจากการมีส่วนร่วมของชุมชน

7.3 ทำให้ทราบถึงจิตสำนึกของประชาชน เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และเยาวชน ในการอนุรักษ์ระบบนิเวศชายฝั่งทะเล เพื่อจะได้สนับสนุนส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศชายฝั่งทะเล อย่างยั่งยืนต่อไป